

Informatie Kunstwerk

Titel: Ontmoetingsplaats 'Huiskamers voor vele culturen'

Wijk:	Buitenhof
Toponiem:	Brahmslaan, tussen flats aan Debussystraat en Lisztstraat
Kunstenaar:	Gusta Kullberg Hans (Joannes Maria) van Lunteren (1945 -)
Materiaal:	Brons, Mozaïek
Jaar van plaatsing:	2004

Omschrijving

Beeldend kunstenaar Hans van Lunteren zag een man een flat uitlopen, met een stoel in zijn hand. De man liep naar een grasveld toe en ging op de stoel onder een boom zitten, duidelijk genietend. Zo kwam Van Lunteren op het idee voor het project 'Huiskamers voor vele culturen', dat hij samen met beeldend kunstenaar Gusta Kullberg heeft uitgevoerd. Het doel van dit Kunst in de Wijken-project was om met beeldende middelen het gebied tussen de flats aan de Debussystraat en de Lisztstraat een eigen identiteit te geven en er een ontmoetingsplek te creëren. Buurtbewoners hebben meegewerkt aan het project. Ze droegen zelf stoelen voor, die in brons zijn gegoten voor op de ontmoetingsplek. Ook maakten bewoners mozaïektegels voor de bestrating en hebben kinderen dieren geboetseerd die zijn meegegoten in de bronzen stoelen. Er zijn ook beestjes bevestigd aan het hek dat staat aan de kopse kant van de Debussyflat. Van Lunteren: "Op deze manier wordt een anoniem hek plotseling heel sprookjesachtig bespeeld."

Bron:

Auteur onbekend, '

Je moet als bewoner iets hebben met je omgeving
, in: ViDomes magazine, maart 2004

Ontmoetingsplek

Door Ida Vos (11 jaar)

Deelnemer Jonge Schrijversclub bij de VAK, centrum voor de kunsten, te Delft

Zo'n duizend jaar geleden was er een geheime ridderorde: de Ridderorde van 4. Deze orde was erg misdadig. Zij waren van adel, maar toch arm, want zij hadden al hun geld aan eten, kleren en vrouwen verspild. De orde overviel rijke edelen en ze stalen alles wat los en vast zat: kleding, eten, goud, zilver, brons en vrouwen.

Op een dag vertelde Hendrik aan zijn makers Gerard, Casper en Benjamin:

"Die vrouw die we van de zomer van heer Filips

hebben gestolen, is zwanger van mij!” Casper antwoordde daarop: “Nou, gefeliciteerd! Je bent de eerste vader van ons vier.”

Een paar maanden later werd er een sterke jongen geboren. Zijn naam werd Jozeph. Jaren later toen Jozeph twaalf en een sterke jongeman was, werd hij in de bende van 4 – die vanaf toen de bende van 5 heette – opgenomen. Hij moest er aan wennen, want hij was eerlijker aangelegd dan zijn vader. Toch ging hij mee. Op zijn eerste rooftocht lag hij in de struiken. Er reed een koets voorbij. Zijn vader sprong uit de struiken en stak het paard dood. De koets rolde nog een eind verder, maar kwam toen tot stilstand. Zijn vader sleurde de edelman uit zijn koets en wilde hem dood steken.

“Vader”, riep de jonge Jozeph.

“Stil zoon, ik ben aan het werk!”

“Maar vader, u kunt die onschuldige man toch niet doden?”

“Je moet eens zien wat ik kan!”, riep zijn vader.

Jozeph aarzelde niet en stak zijn eigen vader dood.

Casper, Gerard en Benjamin stortten zich samen op Jozeph. Jozeph stak Benjamin dood, maar werd zelf ook neergestoken. Plotseling sprong de bewaking van de edelman uit de koets. Zij staken Casper en Gerard dood.

De geesten van de vijf waren hier nog rond en uit angst voor deze geesten, bouwden de bewoners van de huidige wijk deze stoelen, om hen te laten rusten.

